

*Журба С. С.,
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри української та зарубіжної літератур
Криворізького державного педагогічного університету*

«ПИШІТЬ ЛИСТИ ЧОРНИЛОМ І ДУМКАМИ»: ЕПІСТОЛЯРНА ФОРМА ТВОРУ «ОСКАР І РОЖЕВА ПАНІ» ЕРІКА-ЕММАНЮЕЛЯ ШМІТТА

Анотація. У статті проаналізовано художню інтерпретацію епістолярної форми твору сучасного французького письменника Еріка-Емманюеля Шмітта «Оскар і Рожева пані». Основну увагу зосереджено на поєднанні форми листа та жанру роману, що визначило архітектуру твору – роман у листах. Мета дослідження – простежити структурно-композиційні особливості твору, авторське поєднання різножанрових елементів, своєрідність оповідної манери, відтворення внутрішнього світу героя в творі «Оскар і Рожева пані». Для реалізації мети було використано історико-літературний, текстологічний методи, психологічний аналіз тексту.

Вказано, що листи, написані від імені десятирічного онкохворого Оскара до Бога в творі Еріка-Емманюеля Шмітта стають засобом розвитку сюжету, прийомом розкриття образів. Особливістю композиційної побудови роману є узгодженість між формою та змістом – взаєморецепція між адресатом та адресантом прочитується на духовному рівні. Тип оповіді має монологічний характер викладу, листи написані одним адресатом, з використанням діалогів та невластивої прямої мови. Суб'єктивність оповіді, невимушена форма викладу, сповідальність, дитяча безпосередність, достовірність підкреслюють правдивість зображуваного. Результати дослідження показали, що листування як епістолярний жанр характеризується складовими: звертання, розповідь про події, побажання, прохання, запитання, підпис, що реалізовані в структурі твору письменника.

Авторська інтерпретація теми онкохворих дітей, життя і смерті розглядається на філософському рівні розуміння людської природи. Образ головного героя в творі розкривається через роздуми, почуття, емоції, вчинки, мову. Епістолярна манера оповіді змінює акценти із зовнішнього на внутрішнє зображення, відбувається звернення до психіки героя, аналізу його думок. Роман «Оскар і Рожева пані» Еріка-Емманюеля Шмітта можна визначити як екзистенційно-психологічний, структура якого втілюється через форму «роман у листах», сприяє розкриттю основної ідеї твору.

Ключові слова: епістолярна форма, лист, роман у листах, адресант, психологізм, Ерік-Емманюель Шмітт.

Постановка проблеми. У сучасному глобалізованому світі листи, написані від руки, є рідкісним явищем. Доба інтернет-технологій сприяє розвитку електронного листування, адже цифрові технології (комп'ютери, мобільні телефони) дозволили пересилати дані різного змісту, а швидкість інтернету дає змогу доставити їх в будь-яку точку світу за лічені секунди. Більшість сучасних людей, спілкуючись в інтернет-мережі

пишуть короткі тексти, часто замінюють слова смайлами (emoji).

Листи сприяють відчитуванню не тільки певної інформації, але й настроїв, почуттів, роздумів адресанта, найпогаємніших бажань, романтичних і трагічних історій. У листах адресант висловлює власні емоції, душевні переживання, що дозволяє вказати на психологізм та інтимність епістолярію. Епістолярна форма є одним із принципів архітектури тексту, коли лист вписаний у структуру романів, повістей, малих оповідних жанрів: оповідань, новел. Літературознавець В. Кузьменко під «епістолярною формою» розуміє «художні твори різних жанрів, написані у вигляді листування персонажів між собою, або в яких форма листа чи послання використовується як творчий прийом» [1, с. 48]. Епістолярний роман або роман у листах – твір, що складається з одного або декількох листів, написаних адресату(ам). Виразальними особливостями епістолярного жанру є «експресивність мови й стилю, настанова на інтимність, орієнтація на конкретного адресата, довірча інтонація, внутрішній драматизм і психологізм» [1, с. 15]. Епістолярність відкриває нові смислові площини, особливості авторської інтерпретації зображуваного.

Лист як епістолярний жанр в світовій літературі визначає метажанрову історію, означену модифікаціями. Зароджуючись в античності, епістолярна форма набуває свого розквіту в добу сентименталізму, і в наш час не втрачає актуальності в літературі. У Франції XVIII століття жанрові можливості епістолярної літератури використовували Шарль Луї де Монтеск'є «Перські листи», Філіп Брідар де ла Гард «Листи Терези», Жан-Жак Руссо «Юлія, або Нова Елоїза», Шодерло де Лакло «Небезпечні зв'язки». У німецькій літературі романтизму популярним став роман у листах «Страждання юного Вертера» Йоганна Вольфганга Гете. Стилістика листування використовується в сучасній зарубіжній епіці: Януш Леон Вишневський «С@мтність у мережі», «На face із сином», Деніел Кіз «Квіти для Елджернона», Юстейн Гордер «Помаранчева дівчинка», Джонатан Сафран Фоера «Всьо ясно», Сесілія Ахерн «P.S. Я люблю тебе». Інтернет-романом, листування якого відбувається тільки за допомогою електронної пошти є «Серце Вольтера» пуерто-ріканського письменника Луїса Лопеса Ньєвеса. Експериментування з структурою тексту надає твору поліфонічності звучання, символічності, притчевої алегоричності та стає для автора формою вираження філософського, сакрального, морально-етичного змісту. Художня тканина твору французького письменника Еріка-Емманюеля Шмітта «Оскар і Рожева пані» позначена композиційними, змістовими, тематичними,

стилістичними, комунікативними особливостями, що характерні для епістолярного жанру.

Аналіз останніх досліджень. Творчість Еріка-Емманюеля Шмітта в сучасному літературознавчому дискурсі стала об'єктом досліджень Т. Бовсунівської, А. Білас, С. Васильєва, М. Логвиненко, О. Чаплінської, Н. Яременко та інших. У працях науковців зосереджено увагу на аналізі концептосфери в «Циклі Незримого», проблемі особистості, ролі дитинства, сприйнятті релігії, філософії життя й смерті. Твори Еріка-Емманюеля Шмітта екранізовані, що дозволило критикам вказати на їх інтерпретацію режисерами. Прочитання творів письменника, зокрема «Оскар і Рожева Пані» на основі психоаналізу Франсуази Дольто здійснив А. Вереймова [2]. Питання наратології та архітектоники твору залишається поза увагою дослідників, що визначило актуальність роботи. **Мета статті** – простежити структурно-композиційні особливості твору «Оскар і Рожева пані» Еріка-Емманюеля Шмітта, тип оповіді, основні мотиви та виявити їх смислове навантаження. Художня інтерпретація внутрішнього світу онкохворої дитини, її почуттів, думок, дозволяє вказати на наративність, авторську рецепцію, наповнення твору новими смислами.

Виклад основного матеріалу. Ерік-Емманюель Шмітт у творах, які входять до «Циклу незримого» («Le cycle de l'Invisible») осмислює основні релігії світу: тибетський буддизм («Міларепа» («*Milarepa*»), 1997), суфійський іслам («Пан Ібрагім і квіти Корану» («*Monsieur Ibrahim et les fleurs du Coran*»), 2001), християнство («Оскар і Рожева пані» («*Oscar et la dame rose*»), 2002), іудаїзм («Дитя Ноя» («*L'enfant de Noé*»), 2003), дзен-буддизм («Сумо, який не хотів товстіти» («*Le Sumo qui ne pouvait pas grossir*»), 2009), конфуціанство («Десять дітей, яких не було у пані Мінг» («*Les dix enfants que Mme Ming n'a jamais eus*»), 2012). Роман «Оскар і Рожева пані» присвячено акторці Даніель Дар'є, яку дуже поважав письменник (фільми з її участю любила бабуся Е.-Е. Шмітта), і саме вона грала Рожеву пані в кінострічці за сценарієм автора. Письменник акцентує увагу на філософських проблемах, що турбують людство – сенс буття, життя і смерть, відношення до Бога. Ерік-Емманюель Шмітт, як і Ерік Сігел, Йоанна Ягелло, звертається до тем, табуйованих у літературі – онкохвороби, психічні хвороби, наркоманія тощо. Від хвороби на рак помирає героїня твору американського письменника Еріка Сігела «Історія одного кохання».

Епістолярна форма є композиційним принципом організації текстової структури твору «Оскар і Рожева Пані». Форма визначила архітектонику твору: 14 листів написані до одного адресата: 13 – писав Оскар, останній – Бабця-Ружа, в якому повідомляє про смерть хлопчика. Листи дозволили авторові розкрити характер героя, психологічну мотивацію його вчинків, стосунки з батьками. Суб'єктивність оповіді, невимущена форма викладу, сповідальність, достовірність підкреслюють правдивість зображуваного. Форму і змістове наповнення листів, написаних від імені персонажа, визначають стилістика мови та власне зацікавлення адресата. Листування – це комунікативний процес, в якому відбувається взаєморецепція співрозмовників. Епістолярний стиль художнього тексту характеризується роллю адресата та адресанта, поєднанням діалогу та монологу, дотриманням мовного етикету, усно-розмовної або книжно-писемної мови. Дослідниця О. Рогоза залежно від «кількості персонажів епістолярного роману, які перебувають у ситуації епістолярної комунікації» виділяє «монофонічні епістолярні романи, романи

з діалогом голосів та поліфонічні романи, які, в свою чергу, поділяються на романи з відносинами “трикутника” та власне поліфонічні епістолярні романи» [3, с. 9]. «Оскар і Рожева пані» має монологічний характер, оскільки представлені листи одного персонажа, який надсилає їх постійному адресату. Від взаємин адресата й адресанта залежить природа листування. Бога хлопчик спочатку не сприймає серйозно, але поступово змінюється відношення Оскара і Господь стає довіреною особою. Поради Бабці-Ружі щодо написання листів досить слухні, бо саме вона допомагає Оскару гідно прожити останні дні життя. Жінка радить написати листа до Бога, бо він виконує не матеріальні бажання, а духовні. Бабця-Ружа наголошує, що прохання до Бога має носити духовний характер і тільки одне в день: «Щоразу як ти віритимеш у нього, його існування ставатиме вірогіднішим...» [4, с. 10]. Епістолярна манера оповіді змінює акценти із зовнішнього на внутрішнє зображення, відбувається звернення до психіки героя, аналізу його думок. Демонструючи рух душевного життя Оскара, автор відтворює генезис поглядів та почуттів. Структура роману сприяє проявленню рецепції наратора та реципієнта, увиразненню ідеї сакральності. Епістолярна манера відповідає принципам психологічного роману.

На думку французького дослідника Л. Версіні (L. Versini) традиційна «поетика листа узгоджується з ораторським мистецтвом: лист, як і мова, повинен включати привітання, доброзичливе послання, розповідь, прохання, висновок» [5, с. 48]. Стандартизовані звертання до адресата, викладення змісту від першої особи, розповідь про найважливіші події, побажання, прохання, запитання, підпис і поскриптум – основні компоненти листа. У творі Еріка-Емманюеля Шмітта такі звертання починаються однаково: «Дорогий Боже!», і задають тон викладу. Підпис адресанта незмінний: «До завтра, цілую, Оскар» – свідчить про довіру та певну фамільярність. Сфера особистісного спілкування, встановлення контакту за допомогою листа дозволяють декретувати письмову комунікацію, реалізувати когнітивну та емотивну функції мовлення. Оповідач епістолярного твору – це гомодієгетичний наратор у теперішньому часі. Категорія часу «нівелює різницю між героєм, який проживає свою історію, та героєм, який її розповідає» [3, с. 8].

Епістолярна форма прозових творів має хронологічне розташування, послідовність зображених подій, комунікацію (відношення між адресатом та адресантом), загальну структуру, директивну спрямованість, виклад від першої особи. Композиційна структура листування визначається тематичними зв'язками, кожен наступний лист продовжує тему попереднього. Суб'єктивна форма детермінована приватним спілкуванням тут і зараз. Час написання – це два тижні до Нового року – з 18 по 31 грудня, хоч дата не вказується (у другому листі в розмові хлопчика з Бабцею-Ружею згадується 19 грудня). Цей період у творі вибраний не випадково, адже Рожева пані розповідає притчу (відчутна алюзія на образ Шехерезади): «У моїй країні <...> існує легенда, яка стверджує, що протягом дванадцяти останніх днів року ми можемо спрогнозувати погоду на дванадцять місяців наступного року. Треба спостерігати за кожним днем, щоб отримати картину місяця в мініатюрі. 19 грудня характеризуватиме січень, 20 – лютий, і так далі, аж до 31 грудня, яке передвічатиме грудень наступного року... Так каже легенда. Легенда про дванадцять чародійних днів. Я хочу, щоб ми з тобою зіграли в неї. Особливо ти. Від сьогодні ти спостерігатимеш за кожним днем, кажучи собі, що цей день

дорівнює десятиєм рокам» [4, с. 15]. Символічність та сакральність розповіді трансформуються в текстах листів через «дорослішання» Оскара та філософічність сприйняття світу. Пишучи послання, Оскар усвідомлює, що в його адресата немає адреси, тому постійно запитує про це: *«P.S. Я не знаю твоєї адреси: як мені бути?»* Такі постскрипти наявні у дев'яти листах. Письменник у творі дотримується структурних компонентів епістолярного жанру, не вказуючи тільки дату і місце послань (воно незмінне і відоме – лікарня для онкохворих).

Безпосередність «спілкування» десятирічного Оскара визначає «тон» листа, який подекуди змінюється на фамільярний. Пишучи першого листа до Бога, хлопчик переповідає йому розмову з Бабцею-Ружею, і ставить єдине, важливе для нього питання: *«Я одужаю?»* [4, с. 22]. Відповідь приходиться швидше, ніж Оскар усвідомив це, що викликає захоплення: *«Ти дуже крутий. Ти дав відповідь на запитання раніше, ніж я відправив листа. Як це в тебе вийшло?»* [4, с. 24]. Підслухавши розмову лікаря Дюссельдорфа і батьків, він дізнався, що жити залишилося 14 днів. Відповіді Бога наявні в знаках, які подає хлопчику (Бог не пише листи, що природньо). Тут слід говорити про «епістолярну контактність» (В. Кузьменко), взаєморецепцію, в даному творі прописану в листах на духовному рівні. Листи є засобом «заочного» спілкування Оскара і Бога з приводу хвороби і наповнені сакральним змістом. Послання до Господа називають молитвою, а листи хлопчика – це інтимне спілкування з Отцем Небесним, прагнення зрозуміти і пізнати світ.

Безпосередність, комунікабельність, дитяча відвертість та щирість проявляються в першому листі хлопчика: *«Мене звуть Оскар, мені десять років, я підпалив kota, собаку, будинок (здається, навіть підсмажив червоних рибок), це мій перший лист до тебе, бо досі мені бракувало часу через навчання»* [4, с. 5]. Говорячи про себе з гумором (*«Мене звуть Яйце-головий»* [4, с. 5].), все ж прагне зацікавити Господа своєю персоною. Оскар не хоче прибрхувати, адже помічає, що так робить медперсонал у лікарні, так роблять батьки: *«Якщо в лікарні вимовити слово «помирати», ніхто тебе не почує. Можеш бути певним – заляже пауза, і розмова перейде на іншу тему. Я провів цей тест з усіма. За винятком Бабиці-Ружі»* [4, с. 12]. Жінка завойовує довіру своєю правдивістю, чесністю. З цього моменту починається філософський діалог Мудрості: хлопчик, розмірковуючи над проблемами життя, смерті, віри, Бога, ділиться своїми спостереженнями з Рожевою панею.

Тематика листів Оскара різноманітна: особисті переживання, дії його рідних, вчинки та хвороби дітей у лікарні тощо. Повідомлення наповнені роздумами про життя і смерть, мають не тільки родинно-побутовий характер, але й розкривають особу автора, його осмислення загальнолюдських цінностей, виконують пізнавальну функцію, наповнені оцінками. Морально-етична парадигма листів увиразнює філософсько-релігійний зміст, адже пізнання Бога і сприйняття його Оскаром змінюється. Кожен з листів Оскара – це закінчена історія реального дня та уявного десятиліття життя. Переповідаючи події одного дня, він співвідносить їх з майбутнім, доживаючи в листах до 110 років. Подарована Бабцею-Ружею різдвяна квітка стає метафорою життя Оскара, бо ця рослина живе тільки один день. Важливим у листуванні є подвійність висловлювання, оскільки відбувається взаємодія між персонажами, між автором та реципієнтом, завдяки яким розкривається

смісл авторських інтенцій. Прикладом може служити епізод, коли Бабця-Ружа розповідає про бій проти суперниці, прозваної «вугрем рингу», яка вислизала з рук, бо тіло натерте олією. В цей же час Оскар дізнається про те, що батьки знають про його смерть і не наважилися поговорити з ним. Правда ніби вислизає в нього з рук. Кожен лист-десятиліття життя Оскара вражає не тільки сповідальністю, але й думками, зростанням, усвідомленням свого дорослішання.

Мовлення персонажа «виконує подвійну функцію: з одного боку, воно виступає засобом розкриття образу героя через самоаналіз персонажа, мотивацію вчинків тощо, з іншого, – як мовний узус персонажа, його індивідуальні мовні навички, що, відповідно, свідчить про рівень його культури, освіти, професії, соціальної приналежності, психіки, характеру» [3, с. 14]. Мовлення зумовлене статусною поведінкою героя. Оскільки Оскар, уявно змінюючи вік, проживає за 12 днів своє життя, то відповідно змінюється його соціальний статус, характер, психічний стан. Епістолярний жанр використовує пряму і непряму мову, в творі Оскар передає у листах розмови, які відбувалися між ним і батьками, Бабцею-Ружею, лікарем, медперсоналом, хворими дітьми. Пряма мова, діалоги створюють ефект присутності та дозволяють читачеві краще сприймати події. Всі листи Оскар пише вкінці дня, підсумовуючи прожиті. Кожен лист починається фіксацією умовного віку й стану здоров'я.

Оскар – добрий, співчутливий хлопчик, не зважаючи, що сам хворий, він переживає про операцію дівчинки, в яку закоханий, просить про це Бога: *«Зроби так, щоб завтрашня операція Пеггі Блу пройшла успішно. Не так, як моя, якщо ти розумієш, про що я»* [4, с. 68]. Дуже радіє, що дівчинка посміхається після операції, хоче зустрітися з ним. Оскар просить про моральну силу з гідністю витримати Божу милість, адже *«Операції не належать до духовних речей і, можливо, у тебе нема цього на складі. Тоді зроби так, щоби, хоч яким був результат операції, Пеггі Блу сприйняла його як даність. Я на тебе покладаюсь»* [4, с. 68]. Безпосередність та глибока віра допомагають витримати ті негаразди, які випали на його долю. Оскару боляче усвідомлювати, що його батьки бояться говорити з ним про хворобу, про смерть. Кожної неділі відвідування перетворюється на муку для всіх: *«Відколи мене поклали у стаціонар, у моїх батьків виникли проблеми зі спілкуванням, тож вони приносять дарунки, і ми марнуємо післяобідній час, читаючи правила гри та інструкції з використання. Що стосується пояснень, мій тато – цілком безстрашний: навіть якщо вони написані турецькою чи японською, він не падає духом, а береться за схеми. Просто чемпіон світу з марнування часу в неділю пополуночі»* [4, с. 43]. Хлопчик вважає батьків слабкодушними і безпорадними, але після відвертої розмови на Різдво сприймає їх по-іншому. Він не може зрозуміти біль батьків, які втрачають єдиного сина. Десятилітній хлопчик по-дорослому розмірковує про життя: *«Я спробував пояснити батькам, що життя – таки дивний дарунок. Спершу ми перебільшуємо: вважаємо, що подароване нам життя вічне. Згодом ми ним легковажимо, нам здається, що воно пuste, надто коротке, ми майже готові позбутися його. Нарешті ми усвідомлюємо, що це – не дарунок, а лише позика. Тоді ми намагаємося заслужити його. У свої сто років я знаю, що кажу. Що більше старієш, то більше треба мати смаку, щоб цінувати життя»* [4, с. 91].

Попри хворобу, Оскар не втрачає відчуття прекрасного, бачить світ світлим, яскравим, наповненим Божою присутністю, тобто гармонією, духовною субстанцією: «Я зрозумів, що в тому є ти. Що ти розкриваєш мені свою тасмніцю: щодня дивишся на світ так, ніби бачиш його вперше. Тож я послушався твоєї поради і поринув у це. Вперше. Я споглядав світло, кольори, дерева, пташок, тварин. Я відчував, як повітря проходить крізь мої ніздрі і дає змогу дихати. Я чув голоси, які звучали в коридорі, як під склепінням собору. Я відчував себе живим. Я тремтів від чистої радості. Щастя буття. Я був зачудований. Дякую, Господи, що ти зробив це для мене. У мене було враження, що ти взяв мене за руку і повів у серце тайни, щоб її споглядати» [4, с. 93]. Поступово в уяві дитини Бог «наповнює собою простір, постає повітрям, тобто тим, без чого існування неможливе» [6, с. 159]. Переживання нових відчуттів спричинено відчуттям спокою, радості, безпеки. Автор фокусує увагу на сенсорних відчуттях героя, розкриваючи його внутрішній світ. Мова листів Оскара емоційна, це форма психологічного саморозкриття, своєрідний внутрішній діалог з собою. Епістолярна форма передачі сюжету в творі «Оскар і Рожева пані» допомагає посилити враження достовірності зображуваного.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок.

Поєднання в творі Еріка-Емманюеля Шмітта «Оскар і Рожева пані» форми листа та жанру роману визначило його архітектоніку, зумовлену синтезом цих складових. Композиційна організація роману в листах, написаного від імені десятирічного онкохворого Оскара до Бога, стає засобом розвитку сюжету, прийомом розкриття образів. У композиційній структурі твору важливу роль відіграє узгодженість між формою та змістом. Ми не бачимо видимого явного «діалогу» між Оскаром та Богом, але він присутній у знаках. Сповідальний характер твору дозволяє вказати на щирість почуттів, емоцій хлопчика, його бажання висловити сокровенні думки. Важливу інформацію твору автор розкриває через невластиву пряму мову або діалоги. Монологічні особливості роману визначаються одноголоссям, написання листів одного персонажа адресантові. Мовлення героя зумовлене суб'єктивністю оповіді, гумором, грою слів, дитячою щирістю, безпосередністю. Образ персонажа в творі розкривається через самоаналіз, мотивацію його вчинків, дій, мову. Роман «Оскар і Рожева Пані» Еріка-Емманюеля Шмітта можна визначити як екзистенційно-психологічний, жанровий зміст якого втілюється через форму «тексту в тексті» (роман у новелах), сприяє розкриттю основної ідеї твору.

Перспективою подальших досліджень є творчість Еріка-Емманюеля Шмітта в галузі інтертекстуальності та наратології.

Література:

1. Кузьменко В. У всесвітні слова: літературно-критичні студії. Київ : Друге дихання, 2018. 684 с.
2. Верейшова А. Прочитання зразків малої прози Еріка-Емманюеля Шмітта на основі психоаналізу Франсуази Дольто. *Science and Education a New Dimension. Philology*. 2018. VI(44). Issue: 151. С. 69–72.

3. Рогоза О.Б. Структурно-композиційні та семантико-прагматичні особливості французького епістолярного роману XVIII–XX століть (на матеріалі творів Ш. де Лакло, О. де Бальзака, А. де Монтерлана) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.05 – романські мови. Київ, 2005. 22 с.
4. Шмітт Е.-Е. Оскар і рожева пані: повість ; пер. з франц. О. Борисюк. Львів : Кальварія, 2009. 96 с.
5. Versini L. Le Roman épistolaire. Paris : Presses Universitaires de France, 1979. 272 p.
6. Яременко Н.В. Сенсорні образи в художньо-літературній проєкції повісті Е.-Е. Шмітта «Дитя Ноя». *Літератури світу: поетика, ментальність і духовність*. 2020. Випуск 14. С. 154–163.

Zhurba S. “Write letters with ink and thoughts”: the epistolary form of the work “Oscar and the Pink Lady” by Eric-Emmanuel Schmitt

Summary. The article analyzes the artistic interpretation of the epistolary form of the work of the modern French writer Eric-Emmanuel Schmitt “Oscar and the Pink Lady”. The main attention is focused on the combination of the letter form and the novel genre, which determined the architecture of the work – a novel in letters. The purpose of the study is to trace the structural and compositional features of the work, the author's combination of elements of various genres, the originality of the narrative manner, the reproduction of the inner world of the hero in the work “Oscar and the Pink Lady”. Historical-literary, textological methods, and psychological analysis of the text were used to achieve the goal.

It is indicated that the letters written on behalf of the ten-year-old cancer patient Oscar to God in the work of Eric-Emmanuel Schmitt become a means of developing the plot, a method of revealing images. A feature of the compositional structure of the novel is the consistency between form and content – the mutual reception between the addressee and the addressee is read on a spiritual level. The narrative type has a monologic nature of the presentation, the letters are written by one addressee, using dialogues and inappropriately direct language. The subjectivity of the story, the relaxed form of presentation, confession, childlike immediacy, authenticity emphasize the veracity of the depicted. The results of the study showed that correspondence as an epistolary genre is characterized by the following components: appeal, story about events, wishes, requests, questions, signature, which are implemented in the structure of the writer's work.

The author's interpretation of the topic of children with cancer, life and death is considered at the philosophical level of understanding human nature. The image of the main character in the work is revealed through thoughts, feelings, emotions, actions, speech. The epistolary style of the story changes the emphasis from the external to the internal image, there is an appeal to the psyche of the hero, an analysis of his thoughts. The novel “Oscar and the Pink Lady” by Erik-Emmanuel Schmitt can be defined as an existential-psychological one, the structure of which is embodied in the form of a “novel in letters” and contributes to the disclosure of the main idea of the work.

Key words: epistolary form, letter, novel in letters, addressee, psychologism, Eric-Emmanuel Schmitt.